

PO KONJIŠKI KOMUNI — PO KONJIŠKI KOMUNI — PO KONJIŠKI KOMUNI — PO

Mali intervju

VELIK SKOK V ENEM LETU

MED 14. KRAJEVNIMI ORGANIZACIJAMI SZDL V KONJIŠKI OBČINI JE MED NAJBOLJ AKTIVNIMI ORGANIZACIJA V ZBEOLOVI. PRED ENIM LETOM JE BILA NA TEM PODROČJU VCLANJENIH V SZDL 48,5% VOLIVCEV, SEDAJ PA JIH JE 79,3% VKLJUCENIH V ORGANIZACIJO. ZA TA IN SE DRUGE USPEHE IMA NAJVEČ ZASLUG PREDSEDNIK KRAJEVNEGA ODBORA SZDL ALOJZ STRMSEK.

Ko sem po klanec prisopihal do njegove hiše, sem ga našel ravno pri sekanju drv. Takoj je bil pripravljen za razgovor. Povabil me je v izbo, kjer se je ob domačem vinu in kolinah razvel pogovor o uspehih in problemih organizacije SZDL v Zbelovi.

Kaj mi lahko poveste o delu organizacije v preteklem letu?

»Za predsednika krajevne organizacije SZDL sem bil izvoljen pred enim letom. V tem času smo imeli 16 sestankov. Največ pozor-

nosti smo polagali na izvedbo obeh velikih akcij, to je zbiranje pomoči ponesrečencem Skopja in volitvam. Obedve sta dobro uspeli, saj smo imeli denar za Skopje že zbran, ko smo dobili navdilo za izvedbo iz občine. Tudi volitve so na našem področju zelo dobro uspeli, saj je bila udeležba skoraj sto odstotna. Razen tega smo uredili nekaj krajevnih cest in bazen za kopanje.

Slišak sem, da ste dosegli največji odstotek vključenosti članov SZDL v občini. Kako vam je to uspelo?

»Sem v pokoju in imam čas, da grem od vaščana do vaščana. Grem enkrat, dvakrat, potem ga včasih s poslušom za probleme pridobim za našo organizacijo.

Kaj pa načrti?

»Na Zbelovi bi potrebovali za zasilno ureditev in vzdrževanje krajevnih cest okrog milijon dinarjev v prihodnjih sedmih letih. Ravno tako pa bi radi dvignili gasilski dom za eno nadstropje, tako da bi dobili majhno dvorano za razne prireditve in klubsko sobo. Tudi okolice bazena nameravamo urediti in jo spremeniti v lep naravni park. To so sicer samo naši načrti, toda upam, da nam jih bo z dobro voljo in pomočjo občinske skupščine uspelo izpolniti.

L. S.

SAMOSTOJNO FINANCE

V občinski upravi v Slovenskih Konjicah bodo v tem mesecu izvedli nekatere spremembe v strokovnih službah. Dosedanji gospodarski oddelek se bo reorganiziral tako, da bodo ločili finančni sektor in bo na novo ustanovljen oddelek za finance. Razen tega pa bosta

sedanja odseka za notranje zadeve in za vojaške zadeve združena in postala enoten oddelek.

SEMINAR V KMETIJSKI ZADRUGI

V Kmetijski zadrugi v Slovenskih Konjicah so ob sodelovanju Delavske univerze pripravili dvodnevni seminar za člane ZK in sindikata. V štiri predavanjih so bili seznanjeni z nekaterimi določili nove ustave, zlasti kjer se obravnava razvoj kmetijstva, dalje so obravnavali gospodarski razvoj kmetijske občine za prihodnje sedemletno obdobje in o nalogah političnih organizacij v zadrugi.

SMUCARSKA SOLA

V času šolskih počitnic je bila v Slov. Konjicah organizirana smučarska sola za učence osnovnih šol. Reden pouk in trening so imeli vsak dan dopoldan in popoldan, pri čemer so jih vodili učitelji telovadbe konjiških osnovnih šol. Ob zaključku so udeleženci pripravili smučarske tekme v slalomu, na katerih so pokazali svoje v šoli pridobljeno znanje.

STATUT »KONUSA« V RAZPRAVO

Med prvimi večjimi podjetji v konjiški občini bodo v teh dneh v usnjarskem kombinatu »KONUS« dali v razpravo osnutek statuta te delovne organizacije. Komisija, ki ga je pripravila je poskrbela, da je bil razmočen in razdeljen med vse zaposlene. V razpravah katere bodo organizirali v posameznih obratih, bodo člani kolektiva statutu dali svoje pripombe, predloge in mnenja preden bo dokončno sprejet.

V. L.

NOV LOKAL

Pred dnevi so v Spodnji Rečici v Zgornji Savinjski dolini pridobili nov trgovski lokal za prodajo alkoholnih pijač. Lokal je opremilo podjetje »Istra-Vino« iz Reke. Je izredno sodobno urejen in ima na zalogi bogato izbiro pijač po solidnih cenah.

IZ LUBIJE PRI MOZIRJU

V letošnjem letu bodo v obratu Cinkarne v Lubiji pri Mozirju izvršili temeljito rekonstrukcijo ter prešli na izdelavo specialnih barvil. Sredstva za prenovitev bo vložilo matično podjetje Cinkarna v Celju.

J

Obisk pri Brečkovi mami

V Razborju pod Lisco, od koder je tako lep razgled po dolini Save, živi v preko 300 let stari hiši 92 let stara Frančiška Brečko. Na Razbor je prišla kot nevesta leta 1889, torej kot 18-letno dekle.

V njeni hiši so na podstrešju stebriči še danes povezani s srebrotjem, kakor so pred sto leti vezali tramovje. Brečkova mama sicer slabo sliši, bere pa še vedno zelo dobro ip z veseljem pripoveduje kaj vse prebere svojim domačim. Med zadnjo vojno so pri njeni hiši bili partizani stalni gostje. Čeprav ni bogatija pri hiši, so vedno dobili kaj za pod zob.

V razgovoru s mamco in domačimi sem opazil, da se zelo zanimajo za naše kulturno in politično življenje. Jubilatki sem prinesel nekaj časopisov, ki jih je z veseljem sprejela.

S. Skočir

V uredništvu se priključujemo čestitkam za njen visoki jubilej. Ob prvi priložnosti jo bomo obiskali, ker gotovo ve povedati veliko zanimivega iz bližnje in daljnje preteklosti. Ker pa tako rada bere, bo odslej dobivala naš časopis brezplačno.

Uredništvo

V Solčavi je naš reporter ujel prizor, ko bralec dobiva naš list

Za oranje ceste ni bilo sredstev

Naravnost osupljiva je novica, da je upravi za ceste primanjkovalo sredstev za oranje republiške ceste II. reda na odseku Solčava—Logarska dolina. Ne le, da so gostinsko turistična podjetja na ta način utrpela dokajšnjo izgubo, kajti za novo leto so bila že vnaprej rezervirana vsa prosta mesta v celjskem planinskem domu kot v gostišču »Sestre Logar«, temveč je nekaj časa bilo tudi vprašanje, kaj storiti v primeru najnega prevoza bolnika in podobno. Šele po novem letu je slediljo gozdno go-

spodarstvo Nazarje na lastne stroške zasilo preoralo cesto, tako da je sedaj vsaj osebnim avtomobilom omogočen dostop v Logarsko dolino.

Ker pa je občinska skupščina v preteklem letu investirala v modernizacijo republiške ceste II. reda na svojem območju preko 100 milijonov (in sicer sredstva gospodarskih organizacij ter najete kredite), jim je tovrstno varčevanje nedoumljivo.

— Klančnik

»Plemstvo« v Kozjem

Kozjani so radi veseli ljudje. Pastovanje postaja pri njih prava tradicija. Pred dnevi so se zbrali predstavniki turističnih društev Planine pri Sevnici, Pilštanja, Kozjega in Bistrice ob Sotli ter pripravili spored za letošnjo pustovanje. Lani so se posrečeno omislili kozjanski vlak od Podsedca do Pilštanja, letos pa so posegli v zgodovino. Poleti so s prostovoljnimi delom obnavljali razvaline Zmajskega gradu v Kozjem, zato se bodo prav tam letos, kot pravijo, zbrali plemiči in grajske gospodične z vseh sosednjih gra-

dov: gospodje planinski, pištanski, zmajski, podsredski in kunsperški in shoda se bo baje udeležil še cesarski odposlanec z brdavskega Dunaja. Pravijo pa, da se boje turškega vpada, ker baje turški paša že skili preko meje in bo verjetno prav na pustno soboto, ko bo pri Zmajskem gradu svečano zborovanje vpadel čez mejo. Kozjani vabijo vse prebivalstvo, da se tisto pustno soboto popoldne zagotovo udeležijo slavnostnega sprejema in obhajljajo, da bo vsak za svoje groše in solde lahko veselo piroval, grajske gospodične pa obhajljajo, da se bodo prav vsem prijazno nasmehile. Torej stopimo na pustno soboto v Kozje na veseli viteški piri!

KLUB ODBORNIKOV V SENTJURJU

Odborniki šentjurske občinske skupščine so ustanovili svoj klub, ki je do sedaj imel že dva sestanka. Na njih so med drugim razpravljali tudi o ustanovitvi krajevne skupnosti v Sentjurju, ki naj bi bila ustanovljena v teku enega meseca. Imenovana komisija, ki naj pripravila statut krajevne skupnosti, o katerem bodo nato razpravljali na masovnem sestanku vseh občanov iz področja krajevne skupnosti Sentjur.

L. S.

MODERNA KLAVNICA V KRMEIJU

Nedavno je bila v Krmelju svečana otvoritev klavnice, ki jo je v tem kraju zgradila Kmetijska zadruga Tržišče — Sentjanž. Klavnica je moderna, stoji pa na nekdanjih ruševinah, ki so vsa leta po vojni kvarile izgled Krmelja. Obrat je moderno opremljen in mehaniziran. Zgraditev te klavnice odpira lepe perspektive za živinorejo v tem okolišju.

D. B.

Ne boš se učila

Zgodilo se je nekeje pri Rogatcu. Nepojmljivo za danes, ko vemo, da je izobrazba poleg zdravja največje bogastvo. Nekoč, v tistih težavskih časih, ko je kmet smel samo garati in čim manj vedeti, bi se ne čudili. Dekle vsak dan prihaja iz šole z nalogami, ki bi jih naj doma opravila. Sreča, da se zanje sama zanima! Sreča, da ceni knjigo in bi jo rada prebirala vsak dan! Kdo ne bi bil vesel takega otroka! Tam pri Rogatcu pa je drugačen oče. Hčerka je vzela v roke knjigo, da bi poglobila znanje. Hotela je razveseliti tudi učitelje, ki jo cenijo prav zaradi marljivosti. Toda oče! Strgal ji je učbenik iz rok, dvignil sekuro in ji zapretil, da jo udari po glavi, če jo še enkrat zaloti pri knjigi. Ali ni že dovolj, da v šoli zabija čas, je rohnel. Doma je drugega dela zadosti! On se ni učil, pa vendar živi in dela! Hčerka ga je gledala s široko odprtimi očmi in ni mogla doumeti! Oče pa tak! Pol spoštovanja je splahnelo, pol ljubezni in grenka kaplja razočaranja jo je zaskelala kot čudno spoznanje nasprotja v življenju. Dom je mračen, težak, da se ga boji; šola pa je kljub spoštljivi starosti tako vedra, sončna in mladostna! Teško je razumeti, zdaj, ko povsod ljudje delajo in se ob delu vedno bolj izobražujejo, ko življenje vedno bolj terja znanje, take čudne očetove besede: »Hčerka, ne boš se učila!«

Zgodilo se je nekeje pri Rogatcu! Nenavadno, nepojmljivo, žalostno smešno.

Šoštanjski usnjariji: gre na bolje

Usnjarska industrija je v zadnjem času v izredno kritičnem stanju. Pomankanje surovin in upadanje kakovosti le-te ter nagel porast cen reprodukcijskega materiala vnašajo v usjarstvo težko rešljive probleme. Prav v nezavidljivem položaju so torej usnjariji — proizvajalci, ki v slabih delovnih pogojih in na močno izrabljenih strojnih parkih pač kljub prizadevanjem ne zmorejo v korak z ostalo industrijo. Majhna storilnost, nizki osebni dohodki in visoke cene usnjarskih izdelkov so najboljši odraz tega stanja.

Podobno je tudi v usnjarni v Šoštanju, ki je najstarejša usnjarna na Balkanu, saj je bila ustanovljena pred 175 leti. Predlanskim je kolektiv usnjarne preživel nekajletno krizo in z lanskim letom se je pričela pot navzgor. Lani so še imeli težave s prodajo izdelkov, z nabavo surovin in pravočasno dobavo reprodukcijskega materiala; pravijo pa, da letos ne bo več tako, pred časom so stopili v poslovno tehnično sodelovanje s tremi podjetji s Hrvaške. Ta zaenkrat še ne pomeni specializirane proizvodnje, vendar pa z zagotovitvijo stalne dobave surovine, takojšnje odprodaje gotovih izdelkov, pomeni veliko razbremenitev in bržčas večanje čistega dohodka.

Dolgoletna kriza in težave z opremo kromovega obrata ter svojstve-

nost mojstrsko obrtniške politike sta močno vplivala na razrahljanost notranje organizacije podjetja.

Danes si kolektiv usnjarne prizadeva, da usmerijo vse sile za izboljšanje delovnih pogojev, za doseg boljših proizvodnih rezultatov, za višjo storilnost in ne navsezadnje za boljši življenjski standard delavcev. Preko noči tega ne zmorejo. Na našem zadnjem obisku usnjarne smo v razgovorih s predstavniki sindikata, člani Zveze komunistov, tehničnega in upravnega vodstva dobili zanimivo podobo skupnih naporov kolektiva za odpravo slabosti, ki jih še tarejo.

Čeprav imajo lepo urejene prostore za polurni delovni počitek delavci ne zapuščajo delovnih mest, na katerih jim kljub izredno slabim higijenskim pogojem delijo malico (prva slika levo).

260-članski kolektiv zaposluje dobro petino invalidov. Tovariš Jože Kolenc je invalid s šesturno zaposlitvijo v čevljarstvu obratu, za kar prejema 11 tisoč osebnih dohodkov ter 6 tisoč dinarjev invalidnine. V preteklem mesecu zaradi napake v računovodstvu invalidnine ni prejel. (Druga slika levo).

Vida Bračič, delavka v kromovem oddelku ročno barva gornje usnje, za kar je prejšnji mesec prejela 16.825 dinarjev (z dvema dnevoma bolniškega staleža). Dela šele četrti

mesec v ekonomski enoti novega kromovega obrata, ki navzlic najsoodobnejšim tehnološkim postopkom zaenkrat dela z izgubo. (Tretja slika levo).

Anton Plešnik, napenjalec kož v novem kromu, pravi, da so v novem obratu pogoji znosnejši in da njegova skupina uspeva presegati normo, kar z zastarelim načinom pred leti niso zmogli. O obisku sindikalnih sestankov meni, da je težava v tem, ker je večina delavcev iz okoliških vasi vezana na prevoz. (Četrta slika levo).

Adela Supove se ne spominja, kdaj je bil zadnji sestanek sindikata. Meni pa, da je premajhna povezanost in informiranje članov kolektiva o sklepih in o uspehih v podjetju.

Maruša Pukmajster je pred upokojitvijo. Na vprašanje, o razmerah v kolektivu se je zamislila. »Gre na boljše« je odvrnila.

Angela Mrak, ki je že sedemnajst let zaposlena v usnjarni, sedaj v novem kromu, največ presega normo in ima torej tudi razmeroma dobre dohodke v primerjavi z drugimi. (Tretja slika desno).

Kljub izredno zdravju škodljivim pogojem, ki so najtežji v prenovljenem oddelku laka (Montaža prezračevalnih naprav — Klimo Maribor) pa ima kolektiv najnižji stalež — 7,5 odstotkov — v občini.

